

تأثیر صمغ پکتین و پودر ژل آلونهورا بر پایدار سازی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی و میکروبی شربت خاکشیر

شیما ظهوریان پردل^۱، اکرم آریان فر^{۲*}

۱- گروه علوم و صنایع غذایی، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

۲- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

(تاریخ دریافت: ۹۶/۰۵/۱۵ تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۱/۲۱)

چکیده

خاکشیر با نام علمی *Descurainia Sophia* گیاهی یکساله یا دو ساله از تیره شب بویان است. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر غلظت‌های مختلف پودر ژل آلونهورا در پنج سطح صفر، ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵ و ۰/۲٪ و صمغ پکتین در سه سطح صفر، ۰/۳ و ۰/۵٪ و مخلوط این دو بر پایدارسازی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی و میکروبی شربت خاکشیر می‌باشد. به این منظور، برخی خصوصیات رئولوژیکی، پایداری، ویژگی‌های حسی و شاخص رنگ شربت مورد بررسی قرار گرفتند. شاخص‌های حاصل از برازش مدل قانون توان و هرشل بالکلی بر داده‌های تنش برشی-درجه برش نمونه‌های شربت خاکشیر نشان داد که مدل هرشل بالکلی جهت پیشگویی رفتار نمونه‌ها مناسب‌تر است. تمامی نمونه‌های شربت، رفتار شبه‌پلاستیکی داشتند و افزودن صمغ پکتین و پودر ژل آلونهورا، باعث افزایش ضریب قوام شد ($p < 0.05$). نمونه‌های حاوی ۰/۵٪ پکتین و ۰/۲٪ پودر ژل آلونهورا بلافاصله پس از تولید و طی زمان نگهداری، نسبت به سایر نمونه‌ها پایدارتر بودند. شاخص‌های رنگی نمونه‌ها تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند ($p > 0.05$). بیشترین امتیاز طعم و پذیرش کلی مربوط به نمونه حاوی ۰/۵٪ صمغ پکتین بود.

کلید واژگان: دانه خاکشیر، پودر ژل آلونهورا، خصوصیات فیزیکوشیمیایی، پکتین

*مسئول مکاتبات: a_aria_1443@yahoo.com

۱- مقدمه

خاکشیر با نام علمی *Descurainia Sophia* گیاهی یکساله یا دوساله از تیره شب بویان است. خاکشیر در دشت و کوهستان می‌روید و بلندی ساقه آن تا یک متر نیز می‌رسد. تخم این گیاه که خاکشیر است ریز و کمی دراز و معمولاً به دو رنگ وجود دارد [۱].

مهم ترین ترکیبات دانه خاکشیر شامل گلوکز اینولات ها بوده که شامل آلایل ایزوتیوسیانات، بوتنیل ایزوتیوسیانات، سیانو ۳ و ۴- اپی تیو بوتان، ۵- متیل تیوپتانتیریل، ۳- فنیل پروپیونیتیریل، ۴- متیل تیوبوتیل ایزوتیوسیانات و ۲- فنیل اتیل ایزوتیوسیانات می باشند. ترکیبات دیگر شامل اسیدهای چرب پالمیتیک، لینولنیک، اولئیک و استئاریک می باشند. املاح موجود در دانه شامل گوگرد، کلر، فسفر، آهن، پتاسیم، کلسیم، سدیم و منیزیم می باشند. دانه همچنین حاوی پروتئین، صمغ، موسیلاژ است. خاکشیر از قدیم به عنوان اشتها آور، مقوی معده، ضد تب، ملین و در مشکلات سوء هاضمه مورد استفاده بوده است [۲].

آلوئه‌ورا با نام علمی *veraAloe*، گیاهی است که به طور عمده در مناطق خشک رشد می‌کند. با این که به خانواده زنبق تعلق دارد اما در ظاهر شباهت بسیار زیادی به کاکتوس دارد. آلوئه‌ورا به علت دارا بودن خواص دارویی بسیار زیاد به سرعت برای مردم جهان شناخته شده است. استفاده از ژل آلوئه‌ورا ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی، حسی و میکروبی شربت را بهبود بخشیده و زمان انبارمانی و ویژگی‌های تغذیه‌ای را افزایش داده است ضمن اینکه در پایداری نوشیدنی بسیار مؤثر بوده است [۳].

عصاره گیاه آلوئه‌ورا حاوی بیش از ۷۵ ماده مقوی از لحاظ تغذیه‌ای، ۲۰۰ ترکیب فعال شامل ۲۰ ماده معدنی، ۱۸ آمینواسید و ۱۲ ویتامین و همچنین گلیکوپروتئین‌ها، پلی ساکاریدهایی مانند ماناها و ترکیبات پکتینی مانند آسمانان می‌باشد [۴ و ۵].

پکتین یکی از معروفترین هیدروکلوئیدها و ژل دهنده‌های پلی ساکاریدی در صنایع غذایی است و از نظر ساختمانی پلیمری از اسید گالاکتورونیک با اتصال آلفا (۱ به ۴) است. علاوه بر این در زنجیر اصلی آن بلوک‌هایی متشکل از واحدهای رامنوز و در انشعابات زنجیرهای گالاکتان و آرابینان و گاهی فروکتوز و زایلوز

وجود دارد. پکتین با عدد استری بالا، علاوه بر قدرت ژل دهنده‌گی

به عنوان پایدارکننده امولسیون‌ها نیز کاربرد دارد [۶].

پکتین‌های معمولی، تقریباً ۷۳-۶۷ درصد استری شده‌اند. گروه‌های استری در شرایط قلیایی یا اسیدی هیدرولیز می‌شوند. تیمار اسیدی به وفور جهت تولید پکتین‌های تجاری با درجه استری ۶۰ درصد استفاده می‌شود [۷]. پکتین‌های با متوکسیل بالا فقط در حضور قندها و یا سایر ترکیبات محلول و در شرایط pH پایین که در آن گروه اسیدی کاملاً یونیزه نیست، ژل تشکیل می‌دهند. قدرت ژل و دمای تشکیل آن به عوامل ذکر شده بستگی دارد. در صورت افزایش غلظت قندها، دمای ژل شدن و pH بهینه افزایش می‌یابد [۷]. افزودن بیش از حد پکتین موجب افزایش گرانی محصول نهایی می‌گردد. معمولاً در حدود ۰/۴ درصد پکتین برای نوشیدنی‌های لبنی به کار می‌رود [۸].

واکنش بین پلیمرها در محلول، طی ۵۰ سال گذشته به طور وسیعی بررسی شده است. رفتارهای سینرژیستی پلی ساکارید-پلی ساکارید در صنایع غذایی بسیار مورد توجه قرار گرفته است. معمولاً از مخلوط هیدروکلوئیدها با هدف بهبود خواص هیدروکلوئیدها و ایجاد بافت و ویژگی‌های بافتی جدید در محصولات غذایی و همچنین کاهش هزینه‌ها استفاده می‌شود [۱۰].

در پژوهشی توسط عباسی و همکاران (۲۰۱۴)، پایدارسازی شربت خاکشیر با استفاده از هیدروکلوئیدهای بومی مانند کتیرا و صمغ فارسی صورت گرفته است. ویژگی‌های حسی سامانه‌های شربت خاکشیر پایدار شده توسط هیدروکلوئیدها بسیار شبیه شربت پایدار نشده بود و رفتار رئولوژیک آن تطابق خوبی با مدل هرشل-بالکلی داشت [۱].

پوشکالا رامچاندوران و همکاران (۲۰۱۴)، خصوصیات کیفی، تغذیه‌ای و پایداری انباری نوشیدنی عملکردی مخلوط پایپا و ژل آلوئه‌ورا را بررسی کردند و دریافتند که ژل آلوئه‌ورا خصوصیات نوشیدنی پایپا را بهبود می‌بخشد [۳].

در پژوهشی دیگر نیدهارت و همکاران (۲۰۰۲)، امکان بهبود کیفیت نوشیدنی‌های میوه‌ای با استفاده از پکتین و فرایند هموزنیاسیون را مورد بررسی قرار دادند و افزودن

Table 1 Treatment with Aloe vera gel powder and Pectin concentration

Treatment	Pectin concentration (%)	Aloe vera gel powder concentration (%)
1. P/A(0/0)	0	0
2. P/A(0/0.05)	0	0.05
3. P/A(0/0.1)	0	0.1
4. P/A(0/0.15)	0	0.15
5. P/A(0/0.2)	0	0.2
6. P/A(0.3/0)	0.3	0
7. P/A(0.3/0.05)	0.3	0.05
8. P/A(0.3/0.1)	0.3	0.10
9. P/A(0.3/0.15)	0.3	0.15
10. P/A(0.3/0.2)	0.3	0.20
11. P/A(0.5/0)	0.5	0
12. P/A(0.5/0.05)	0.5	0.05
13. P/A(0.5/0.1)	0.5	0.10
14. P/A(0.5/0.15)	0.5	0.15
15. P/A(0.5/0.2)	0.5	0.20

هیدروکلوئیدها همراه با هموژنیزاسیون را در نوشیدنی‌های کدر پیشنهاد دادند [۹].

هدف از این پژوهش، بررسی اثر صمغ پکتین و پودر ژل آلوئه‌ورا بر پایدارسازی و خصوصیات فیزیکی-شیمیایی و میکروبی شربت خاکشیر و تولید یک نوشیدنی فراسودمند با ظاهری مطلوب و پایدار است.

۲- مواد و روش‌ها

مواد اولیه شامل خاکشیر و پودر ژل آلوئه‌ورا و پکتین و شکر و آب بود. خاکشیر از یکی از عطاری‌های مشهد و شکر از کارخانه قند شیرین مشهد خریداری شد. صمغ پکتین با درجه متیلاسیون ۷۴٪ (مرک آلمان) و پودر ژل آلوئه‌ورا نیز به روش خشک کردن کابیتی تهیه شد.

۲-۱- روش تولید شربت خاکشیر

در این تحقیق از غلظت‌های صفر، ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵ و ۰/۲ درصد پودر ژل آلوئه‌ورا و غلظت‌های صفر، ۰/۳ و ۰/۵ درصد پکتین، ۱۰ درصد شکر و ۵ درصد خاکشیر جهت تهیه ۱۰۰ میلی‌لیتر شربت خاکشیر استفاده شد. دمای شربت تولیدی را تا ۸۰ درجه سانتی‌گراد افزایش داده و شربت را به مدت یک دقیقه در این دما حرارت داده شد. سپس بطری‌های شیشه‌ای مورد آزمایش به صورت داغ با شربت پاستوریزه، پر و دربندی شده و تا سرد شدن در دمای اتاق نگهداری شدند. خصوصیات رئولوژیکی، حسی و رنگ شربت بلافاصله پس از تولید و آزمون پایداری و شمارش کلی در فواصل زمانی صفر، ۳ و ۶ ماه پس از تولید (در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد) انجام شد. برای انجام آزمایشات میکروبی هم نمونه‌ها در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد مورد بررسی قرار گرفتند تا شرایطی مانند انبار در صنعت مهیا شود. جدول ۱، تیمارهای تولیدی با نسبت‌های مختلف صمغ پکتین و پودر ژل آلوئه‌ورا را نشان می‌دهد.

۲-۲- برازش مدل

جهت اندازه‌گیری ویژگی‌های رئولوژیکی شربت از گرانروی سنج چرخشی تک دوک بروکفیلد استفاده گردید. آزمایش‌ها با استفاده از محفظه سنجش ULAdapter، اسپندل SC18 و مدل ULTRA DV-III مدل RV، در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد، با سرعت برشی^{-۱} ۲۹۱S^{-۱}، برای محلول‌های صمغ و نمونه‌های امولسیون غلیظ صورت پذیرفت. برای تعیین مدل مناسب، ضریب تبیین (R²) و جذر میانگین مجذور خطا^۲ (RMSE) مدل‌های مختلف برازش یافته بر داده‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{n=1}^N (W_{\text{experimental}} - W_{\text{calculated}})^2}{N}} \times 100$$

رابطه (۱)

که N تعداد داده‌ها، W_{experimental} تنش برشی آزمایشی

و W_{calculated}، تنش برشی اندازه‌گیری شده می‌باشد.

هرچه ضریب تبیین بزرگتر باشد، همبستگی بین مقادیر پیش‌بینی شده توسط مدل و مقادیر عددی حاصل از آزمایش بیشتر است. با این حال چنانچه ضریب تبیین کمتر از ۰/۸۵ باشد، مدل مورد

2. Root Mean Square Error

را استخراج کرد. عکس‌هایی از نمونه‌ها توسط دوربین گوشی سامسونگ تهیه شد و در نرم افزار Adobe PhotoshopCC Version: 2015.0.0.r.88 CL 1024429 x64 پردازش قرار گرفت. فضای رنگی از سه مولفه L^* , a^* , b^* تشکیل شده است. مولفه L^* معادل روشنایی تصویر که بین صفر معادل مشکی و صد معادل انعکاس کامل نور سفید است. مقادیر مولفه a^* نامحدود است و مقادیر مثبت معادل رنگ قرمز و مقادیر منفی معادل رنگ سبز است. مقادیر b^* نیز نامحدود است و مقادیر مثبت معادل رنگ زرد و مقادیر منفی معادل رنگ آبی است. این سیستم رنگی عملکرد مشابه چشم انسان دارد برخلاف فضاهای RGB و HSI متاثر از وسیله عکسبرداری نیست. در اکثر موارد در پژوهش‌های صنایع غذایی از این فضای رنگی L^* , a^* , b^* استفاده می‌شود.

۲-۵- آزمون میکروبی

شمارش باکتری‌های هوازی (Aerobic Plate Count) بوسیله روش (APHA) و با استفاده از استاندارد پلیت کانت آگار و گرمخانه‌گذاری در دمای ۳۵ درجه به مدت ۴۸ ساعت انجام شد [۲۵].

۲-۶- ارزیابی آزمون حسی

برای انجام آزمون حسی شربت خاکشیر، ابتدا ۲۰ نفر ارزیاب انتخاب شدند. به این ترتیب که دوازده نمونه به همراه آب و یک فرم امتیازدهی به آن‌ها داده شد. هر داور نمونه را به صورت انفرادی ارزیابی کرد. به این ترتیب ۵ فاکتور شربت خاکشیر شامل رنگ، طعم، بافت، حس دهانی، پذیرش کلی مورد ارزیابی حسی قرار گرفت.

۲-۷- تجزیه و تحلیل آماری

به منظور بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف پودر ژل آلونته‌ورا و صمغ پکتین بر خصوصیات فیزیکی-شیمیایی و میکروبی شربت خاکشیر از طرح فاکتوریل تصادفی استفاده شده است. آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS و برآزش مدل‌های رئولوژیکی با استفاده از نرم افزار Slide write انجام شد. کلیه آزمون‌ها در سه تکرار صورت گرفت.

بررسی از قابلیت اطمینان لازم برای توصیف داده های آزمایش برخوردار نخواهد بود. به منظور مدل سازی رفتار جریان نمونه های شربت باتوجه به ماهیت غیر نیوتنی آنها (کاهش گرانیوی با افزایش درجه برش) از مدل قانون توان و هرشل بالکلی (روابط ۲ و ۳) استفاده شد.

$$\tau = \kappa[\dot{\gamma}]^n \quad \text{رابطه (۲)}$$

$$\tau = \tau_0 + \kappa[\dot{\gamma}]^n \quad \text{رابطه (۳)}$$

که در این رابطه τ بیانگر تنش برشی (پاسکال)، τ_0 تنش تسلیم (پاسکال)، $\dot{\gamma}$ سرعت برشی (برثانیه)، K شاخص قوام ($\text{Pa} \cdot \text{S}^n$) و n شاخص رفتار جریان (بدون بعد) می‌باشد [۲۹].

۲-۳- پایداری

جهت اندازه‌گیری میزان جداسازی فازی نوشیدنی و در نتیجه پایداری محصول، مقدار ۲۰ گرم از هر یک از نمونه‌ها در لوله‌های پلاستیکی درب دار مدرج ریخته و در شرایط ثابت و در ۴ درجه سانتیگراد نگهداری شد. میزان دو فاز شدن نمونه‌ها با جداسازی فاز شفاف بالایی به وسیله پیت پاستوروتوزین آن بیان آن براساس درصد یاوزن کل نمونه انجام گرفت [۱۱]. نمونه‌ها به مدت ۴ هفته در دمای یخچال نگهداری و مورد ارزیابی قرار گرفتند.

۲-۴- سنجش رنگ

در بین خصوصیات فیزیکی مواد غذایی، رنگ به عنوان مهم‌ترین ویژگی ظاهری در درک کیفیت مطرح شده است. مشتری تمایل دارد که رنگ را با طعم، ایمنی، ماندگاری و خصوصیات تغذیه‌ای مربوط سازد. به علت همبستگی بالای رنگ با ارزیابی فیزیکی، شیمیایی و حسی مواد غذایی، میزان رضایتمندی تحت تاثیر رنگ قرار دارد. تمام آنچه در تصویر وجود دارد، مولفه‌های رنگی است که در پیکسل‌های تصویر ذخیره شده است، بر این اساس که هر رنگ را می‌توان با ترکیب سه رنگ اصلی قرمز (R)، سبز (G) و آبی (B) بازسازی کرد. با قرار گرفتن تصویر در فضاهای رنگی مختلف و محاسبات میانگین و انحراف استاندارد شدت رنگ در پیکسل‌های تصویر، می‌توان اطلاعات رنگی تصویر

پایدارشده با پکتین، پایداری به طور معنی داری کاهش یافته و سپس ثابت مانده است. نتایج اثر زمان نگهداری بر پایداری شربت پایدارشده با پودر ژل آلوئه‌ورا در جدول ۴، نشان می‌دهد که با گذشت زمان سه و شش ماه پس از تولید، پایداری شربت به طور معنی داری کاهش یافته است ($p < 0.05$).

Table 2 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on stability of flixweed syrup

Pectin Gum con (%)	Aloe vera gel powder con (%)	Stability (%)
0	0	19 ^g
	0.05	19 ^g
	0.1	25 ^f
	0.15	27 ^f
	0.2	44 ^e
0.3	0	32 ^d
	0.05	34 ^d
	0.1	50 ^c
	0.15	54 ^c
	0.2	79 ^b
0.5	0	55 ^c
	0.05	56 ^c
	0.1	70 ^b
	0.15	79 ^b
	0.2	100 ^a

Table 3 The effect of shelf life on stability of flixweed syrup stabilized by pectin gum

Time (month)	Pectin Gum con (%)	Stability (%)
0	0	19 ^d
	0.3	32 ^b
	0.5	55 ^a
3	0	15 ^d
	0.3	24 ^c
	0.5	35 ^b
6	0	15 ^d
	0.3	25 ^c
	0.5	35 ^b

۳- نتایج و بحث

۳-۱- اثر نوع و غلظت هیدروکلئید بر پایداری

شربت خاکشیر

جدول ۲، تاثیر پکتین با درجه متوکسیل بالا را در غلظت‌های صفر، ۰/۳ و ۰/۵ درصد پودر ژل آلوئه‌ورا در غلظت‌های صفر، ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵ و ۰/۲٪ بر میزان پایداری شربت خاکشیر نشان می‌دهد. تجزیه واریانس داده‌ها حاکی از وجود اختلاف معنی‌دار ($p < 0/05$) میان پایداری نمونه‌های خاکشیر حاوی صمغ پکتین در غلظت‌های ۰/۳ و ۰/۵ و نمونه شاهد می‌باشد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، حداقل صمغ مورد نیاز جهت ایجاد حداکثر پایداری ۰/۵ در صد پکتین و ۰/۲ درصد پودر ژل آلوئه‌ورا می‌باشد. اما افزایش پودر ژل آلوئه‌ورا تا ۰/۱۵ درصد تاثیر معنی‌داری بر پایداری نمونه‌ها نداشته و با افزایش درصد پودر به میزان ۰/۲ درصد پایداری افزایش یافته است.

با افزایش غلظت پکتین و پودر ژل آلوئه‌ورا، پایداری افزایش یافته است. احتمالاً علت این امر، افزایش گرانیروی نمونه‌های شربت در اثر حضور هیدروکلئیدهای مذکور است. علت افزایش پایداری شربت با حضور و افزایش غلظت صمغ پکتین، اسنحکام بیشتر زنجیره‌های پکتین و درگیر کردن ذرات معلق خاکشیر در این شبکه می‌باشد که مانع از ناپایداری شربت می‌شود [۱۲]. در نمونه‌های حاوی ۰/۳٪ پکتین بعد از گذشت دوهفته، مقداری خاکشیر ته نشین شد، که این مقدار بعد یک ماه افزایش یافت. خفاجی زاده و همکاران (۱۳۸۷)، در بررسی اثر پکتین بر پایداری نوشیدنی شیرسویا دریافتند که با افزایش درصد پکتین تا حدود ۰/۵٪ پایداری نوشیدنی اسیدی افزایش یافت [۱۲].

جداول ۳ و ۴، اثر زمان نگهداری را بر پایداری شربت خاکشیر پایدار شده توسط پودر ژل آلوئه‌ورا و پکتین را در کلیه غلظت‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد. همان‌طور که، ملاحظه می‌شود در کلیه غلظت‌های مورد مطالعه در حضور پودر ژل آلوئه‌ورا و پکتین، با گذشت زمان پایداری کاهش می‌یابد که علت این پدیده کاهش قدرت توانایی این دو هیدروکلئید در تعلیق ذرات خاکشیر می‌باشد ($p < 0.05$). همان‌طور که در جدول ۳، ملاحظه می‌شود با گذشت سه ماه از زمان تولید شربت خاکشیر

۳-۲- اثر نوع و غلظت هیدروکلئوئید بر

شاخص‌های رئولوژیکی شربت خاکشیر

پارامترهای حاصل از برازش مدل قانون توان و هرشل بالکلی بر داده‌های تنش برشی-درجه برش نمونه‌های شربت خاکشیر تحت تاثیر نوع و غلظت هیدروکلئوئید در جدول (۵)، نشان داده شده است. ضریب تبیین (R^2) در اکثر موارد در مدل هرشل بالکلی بالاتر از ۹۸٪ بود که نشان‌دهنده مناسب بودن مدل مذکور است. شاخص رفتار جریان در کلیه نمونه‌های مورد مطالعه در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد کمتر از یک بود که نشان دهنده‌ی رفتار غیر نیوتنی (سودو پلاستیک) نمونه‌ها می‌باشد. در واقع نتایج حاکی از این است که با افزایش غلظت صمغ پکتین و پودر ژل آلوه‌ورا، اندیس جریان کاهش و ضریب قوام افزایش یافته است که شدت این تغییرات با افزایش غلظت پکتین بیشتر بوده و بیشترین ضریب قوام و کمترین اندیس جریان مربوط به نمونه با ۰/۵ درصد پکتین و ۰/۲ درصد آلوه‌ورا بوده است.

Table 4 The effect of shelf life on stability of flaxweed syrup stabilized by Aloe vera gel powder

Time (month)	Aloe vera gel powder con (%)		Stability (%)
	0	0.05	
0	0	19 ^b	
	0.05	19 ^b	
	0.1	25 ^b	
	0.15	27 ^b	
	0.2	44 ^a	
3	0	9 ^d	
	0.05	11 ^c	
	0.1	14 ^c	
	0.15	14 ^c	
	0.2	24 ^b	
6	0	5 ^d	
	0.05	6 ^d	
	0.1	10 ^d	
	0.15	15 ^c	
	0.2	23 ^b	

Table 5 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on $(\tau_0)^3$, $(k)^4$ and $(n)^5$ from the power law and Herschel-Bulkley model of flaxweed syrup.

Treatment	Power Low Model				Herschel- Bulkley Model				
	k	n	R ²	RMSE	τ_0	K	n	R ²	RMSE
1.P/A(0/0)	0.011	1	0.994	0.411	0	0.005	1	0.992	0.891
2.P/A(0/0.05)	0.038	0.996	0.998	0.237	0.003	0.012	0.999	0.993	0.778
3.P/A(0/0.1)	0.088	0.991	0.989	0.888	0.004	0.019	0.978	0.992	0.891
4. P/A(0/0.15)	0.138	0.893	0.999	0.193	0.013	0.097	0.981	0.995	0.688
5. P/A(0/0.2)	0.236	0.883	0.982	1.03	0.036	0.123	0.956	0.999	0.181
6. P/A(0.3/0)	0.339	0.850	0.930	1.09	0.062	0.243	0.804	0.999	0.181
7.P/A(0.3/0.05)	0.391	0.797	0.991	0.659	0.091	0.330	0.802	0.994	0.678
8. P/A(0.3/0.1)	0.430	0.799	0.996	0.239	0.133	0.675	0.778	0.992	0.991
9. P/A(0.3/0.15)	0.514	0.685	0.990	0.765	0.196	0.795	0.753	0.999	0.181
10.P/A(0.3/0.2)	0.632	0.582	0.983	0.949	0.247	0.837	0.682	0.982	0.945
11. P/A(0.5/0)	0.952	0.585	0.995	0.312	0.768	1.442	0.523	0.993	0.961
12. P/A(0.5/0.05)	1.164	0.434	0.983	0.943	0.996	1.462	0.453	0.982	0.945
13. P/A(0.5/0.1)	1.224	0.391	0.985	0.875	1.149	1.693	0.444	0.995	0.688
14. P/A(0.5/0.15)	1.232	0.288	0.992	0.654	1.572	2.129	0.435	0.991	0.891
15. P/A(0.5/0.2)	1.231	0.276	0.984	0.765	2.341	2.675	0.398	0.994	0.987

3. yield stress
4. consistency coefficient
5. flow behaviour index

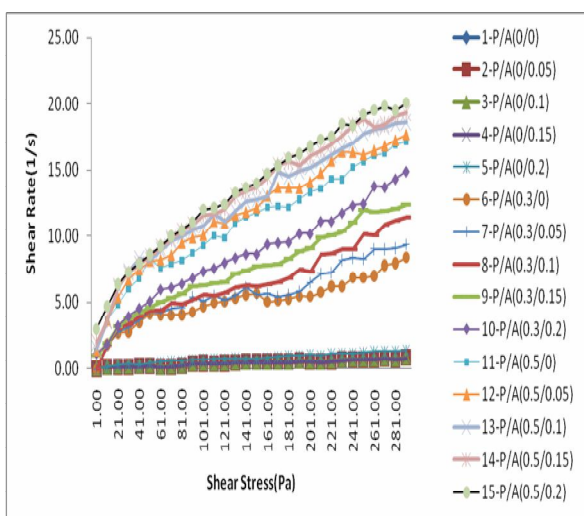

Fig 1 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on flow behavior of flaxseed syrup.

شکل ۱، اثر غلظت‌های مختلف هیدروکلوئیدهای پکتین و آلوئه ورا و مخلوط آن‌ها بر نمودار تنش برشی - درجه برش نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود با افزایش غلظت هر دو هیدروکلوئید، شیب رئوگرام تنش برش بر درجه برش نمونه‌ها افزایش می‌یابد که این افزایش در مورد صمغ پکتین بیشتر است و نشان‌دهنده‌ی توانایی بیشتر این هیدروکلوئید در مقایسه با ژل آلوئه ورا جهت افزایش گرانی می‌باشد. همچنین با افزایش غلظت هر دو هیدروکلوئید، میزان تنش تسلیم در حال افزایش بود، منظور از تنش تسلیم حداقل تنش برشی لازم برای شروع جریان می‌باشد.

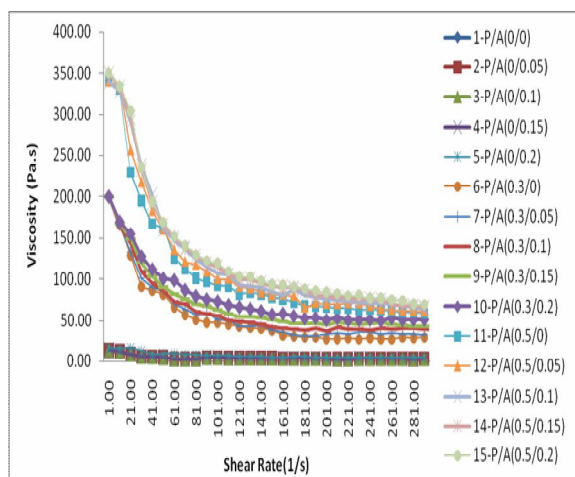

Fig 2 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on viscosity of flaxseed syrup (in shear rate 1-300s⁻¹)

احتمالاً علت این پدیده افزایش گرانی و کاهش تحرک مولکولی می‌باشد [۲۷] ($p < 0.05$). نمونه شاهد دارای اندیس جریان ۱ و حداقل ضریب قوام بوده است.

کیانی و همکاران (۲۰۱۰)، در بررسی رفتار جریان دوغ به نتایج مشابهی دست یافتند. در بررسی پارامترهای مذکور (k و n) با بکارگیری مخلوط پکتین و آلوئه ورا، نتایج نشان داد که با افزایش نسبت صمغ پکتین با درجه متوکسیل بالا، شاخص رفتار جریان و ضریب قوام افزایش یافته است. علت این پدیده افزایش زنجیره های مولکولی و اتصال آب هیدروکلوئیدهای مذکور می‌باشد [۲۹].

ال بندی و همکاران (۲۰۱۴)، در بررسی تاثیر ژل آلوئه ورا بر نکتار انبه دریافتند که ژل آلوئه ورا به دلیل فعالیت ترکیبات پلی ساکاریدی باعث افزایش گرانی و نوشیدنی و ایجاد رفتار سودوپلاستیک شده است [۳۲، ۳].

سایر پژوهشگران نیز با افزودن هیدروکلوئیدهای مختلف به دوغ به منظور جلوگیری از دو فاز شدن به نتایج مشابهی دست یافتند. در همین راستا آذری کیا و همکاران (۲۰۱۰)، با افزودن صمغ پکتین، لویبای لوکاست و کتیرا به صورت جداگانه و ترکیبی به دوغ گزارش کردند که افزودن هیدروکلوئید به دوغ موجب افزایش ضریب قوام و کاهش اندیس رفتار جریان آن شد [۲۸]. کیانی و همکاران (۲۰۱۰)، نیز با افزودن ژلانو پکتین با متوکسیل بالا شاهد افزایش ضریب قوام و بهبود ویژگی‌های حسی دوغ شدند [۲۹].

محمدی ثانی و همکاران (۲۰۱۱)، برخی خواص رئولوژیکی پلیمرهای محلول در آب را بررسی کرده و اظهار داشتند که ضریب قوام تابعی از غلظت و دما است در حالیکه شاخص رفتار جریان وابستگی چندانی به غلظت و دما محلول پلیمری ندارد. با افزایش غلظت هیدروکلوئیدها، ضریب قوام به دلیل افزایش ضریب اتصال آب هیدروکلوئید، افزایش گرانی، کاهش تحرک مولکولی، تشکیل فیلم‌های بین سطحی و احتمالاً به هم پیوستگی نقصانی افزایش پیدا کرده است [۳۰].

۳-۳- اثر نوع و غلظت هیدروکلوئید بر

پارامترهای رنگی شربت خاکشیر

جدول ۵، اثر غلظت‌ها و نسبت‌های مختلف مخلوط هیدروکلوئیدهای پکتین و آلونه‌ورا را در غلظت (۰، ۳، ۵، ۱۰٪) و (۰، ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵، ۰/۲) بر شاخص‌های رنگی b^* ، a^* ، L^* نشان می‌دهد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود با افزایش غلظت هیدروکلوئیدها اثر معنی‌داری بر شاخص‌های رنگی b^* ، a^* ، L^* مشاهده نشد ($p > 0.05$). حضور هیدروکلوئیدها در شربت‌های تهیه شده، اثر معنی‌داری روی شفافیت آن‌ها نداشته و تنها شفافیت شربت شاهد و نمونه‌ی بدون پکتین تقریباً متفاوت از سایر شربت‌ها بود. در مورد سایر شاخص‌ها نیز همان‌طور که در جدول دیده می‌شود، میتوان نتیجه گرفت که شاخص قرمزی و زردی نمونه‌ها نسبت به شاهد بیشتر بوده که می‌تواند به علت تعلیق ذرات خاکشیر در نمونه‌های حاوی پکتین باشد. میزان غلظت پکتین و آلونه‌ورا به دلیل بیرنگ بودن ژل آلونه‌ورا و پکتین در سطوح مورد استفاده، تأثیری بر میزان L^* نمونه‌ها نداشته است.

Table 5 colour properties of of flaxweed syrup

b*	L*	a*	Treatmen
46	52	26	1.P/A(0/0)
46	52	26	2.P/A(0/0.05)
46	51	26	3.P/A(0/0.1)
46	52	26	4. P/A(0/0.15)
46	52	26	5. P/A(0/0.2)
46	53	26	6. P/A(0.3/0)
46	52	26	7.P/A(0.3/0.05)
46	52	26	8. P/A(0.3/0.1)
46	52	26	9. P/A(0.3/0.15)
46	52	26	10.P/A(0.3/0.2)
47	53	25	11. P/A(0.5/0)
46	64	24	12. P/A(0.5/0.05)
46	52	26	13. P/A(0.5/0.1)
46	52	26	14. P/A(0.5/0.15)
46	52	26	15. P/A(0.5/0.2)

شکل ۲، اثر نوع و غلظت هیدروکلوئید و همچنین افزایش درجه برش را بر گرانیوی ظاهری نمونه‌های شربت نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود با افزایش غلظت هر دو هیدروکلوئید گرانیوی ظاهری افزایش یافته است که شدت افزایش در مورد صمغ پکتین بیشتر است ($p < 0.05$). با افزایش غلظت پکتین، ضریب قوام به دلیل افزایش ضریب اتصال آب، افزایش گرانیوی و کاهش تحرک مولکولی افزایش پیدا کرد. دو فاکتور در تعیین خواص پکتین‌ها و مخصوصاً تشکیل ژل بسیار مهم است که شامل طول زنجیر پکتیکی و درجه‌ی استریفیکاسیون پکتین است. پکتین به علت توانایی زیاد در تشکیل ژل در محیط اسیدی-قندی به صورت گسترده مورد استفاده قرار می‌گیرد [۳۱].

همان‌طور که ملاحظه می‌شود ویسکوزیته‌ی ظاهری نمونه‌های شربت با افزایش سرعت برشی، کاهش می‌یابد که در واقع این مطلب بیانگر رفتار غیر نیوتنی رقیق‌شونده با برش است اما در نمونه شاهد و نمونه‌های با غلظت پایین هیدروکلوئید به ویژه بودر ژل آلونه‌ورا، گرانیوی با افزایش درجه برش تغییر چندانی نداشته است. در رابطه با رفتار جریان و ویژگی‌های رئولوژیکی شربت باید به این نکته اشاره داشت که سایر پژوهشگران نیز شربت خاکشیر پایدار شده را به عنوان نوعی سیال با رفتار نیوتنی گزارش کردند [۱]. از این‌رو می‌توان به این نتیجه دست یافت که حضور هیدروکلوئیدها از جمله صمغ پکتین موجب تغییر در رفتار جریانی شربت خاکشیر از رفتار نیوتنی به رفتار غیر نیوتنی شده است [۱۶].

استفاده از هیدروکلوئیدها موجب افزایش گرانیوی ظاهری شربت شده است بالاترین گرانیوی ظاهری مربوط به نمونه‌هایی است که میزان پکتین آن‌ها ۰/۵٪ بود و کمترین گرانیوی ظاهری مربوط به نمونه شاهد بوده است. در نمونه‌هایی که میزان پکتین مساوی بود بسته به میزان ژل آلونه‌ورا ضریب قوام تغییر کرده است و افزایش یافته است. نیدهارت و همکاران (۲۰۰۲)، برخی خواص رئولوژیکی پلیمرهای محلول در آب بررسی کرده و اظهار داشتند که ضریب قوام تابعی از غلظت و دما است در حالیکه شاخص رفتار جریان وابستگی چندانی به غلظت و دما محلول پلیمری ندارد [۳۰].

Table 6 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on Total count of flixweed syrup

Pectin Gum con (%)	Aloe vera gel powder con (%)	Total count (log cfu/ml)
0	0	1.70 ^a
	0.05	1.40 ^b
	0.1	0.90 ^c
	0.15	0.20 ^d
	0.2	0.10 ^e
0.3	0	1.90 ^a
	0.05	1.42 ^b
	0.1	0.90 ^c
	0.15	0.21 ^d
	0.2	0.10 ^e
0.5	0	1.95 ^a
	0.05	1.42 ^b
	0.1	1.10 ^c
	0.15	0.21 ^d
	0.2	0.11 ^e

جداول ۷ و ۸، اثر زمان نگهداری (صفر، ۳ و ۶ ماه) را بر بار میکروبی شربت خاکشیر پایدار شده با پکتین و پودر ژل آلوئه ورا را در کلیه غلظت‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد. در بررسی اثرات ضد میکروبی پودر ژل آلوئه ورا، نتایج نشان داد که با افزایش زمان نگهداری، شمارش کلی میکروارگانیسم‌ها در شربت‌ها افزایش یافته است و شدت این افزایش در شربت‌های پایدار شده با پودر ژل آلوئه ورا نسبت به پکتین کمتر است. احتمالاً علت این امر وجود ترکیبات ضد میکروبی (ترکیبات آلکالوئید، ساپونین و تانن) در ژل آلوئه ورا می‌باشد [۲۶].

Table 7 The effect of shelf life on Total count of flixweed syrup stabilized by pectin gum

Time (month)	Pectin Gum con (%)	Total count (log cfu/ml)
0	0	1.70 ^c
	0.3	2 ^b
	0.5	2.2 ^a
3	0	1.90 ^c
	0.3	2.1 ^b
	0.5	2.2 ^a
6	0	1.95 ^c
	0.3	2.1 ^b
	0.5	2.2 ^a

۳-۴- اثر نوع و غلظت هیدروکلوئیدبر

خصوصیات میکروبی شربت خاکشیر

اثر غلظت‌های (۰، ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵، ۰/۲) پودر ژل آلوئه ورا و (۰، ۰/۳ و ۰/۵) صمغ پکتین و مخلوط آن‌ها بر شمارش کلی باکتری شربت خاکشیر طی ۶ ماه نگهداری (بازه زمانی صفر، ۳، ۶ ماه) در دمای اتاق در مقایسه با نمونه شاهد مورد بررسی قرار گرفت.

همان‌طور که در جدول ۶، مشاهده می‌شود طی ۶ ماه نگهداری، با افزایش غلظت پودر ژل آلوئه ورا از صفر به ۰/۲ درصد، تعداد کل باکتری‌ها از $2 \log_{10} \text{CFU/ml}$ به نزدیک صفر کاهش یافت ($P < 0/05$). اما افزایش غلظت پکتین تاثیر معنی‌داری بر شمارش باکتری‌ها نداشت ($P < 0/05$). همان‌طور که ملاحظه می‌شود پس از اعمال فرایند پاستوریزاسیون، شاهد باقی ماندن تعدادی از میکروارگانیسم‌ها در محصول نهایی می‌باشیم که احتمالاً به علت عدم کفایت فرایند پاستوریزاسیون در شرایط آزمایشگاهی می‌باشد.

کاهش بار میکروبی با افزایش غلظت پودر ژل آلوئه ورا، نشان دهنده فعالیت ضد باکتریایی پودر ژل آلوئه ورا می‌باشد. احتمالاً علت این پدیده ایجاد سوراخ در دیواره سلول‌های باکتری‌ها و در نتیجه نابودی سلول‌ها توسط ترکیبات آلکالوئیدی، ساپونین و تانن موجود در ژل آلوئه ورا می‌باشد [۲۶]. به طور کلی ۷۵ ترکیب در ژل برگ آلوئه ورا شناخته شده است که ۳٪ از کل وزن خشک گیاه را تشکیل داده و مقدار آن کم است. این ترکیبات شامل فلاونوئیدها، تانن‌ها، آلکالوئیدها، ساپونین و... می‌باشد که اهمیت ساپونین در میان آن‌ها بارزتر است. نقش فعال این ترکیبات به حضور آن‌ها در کنار یکدیگر و در واقع اثرات تقویت‌کنندگی آن‌ها مربوط می‌شود. در واقع نتایج نشان دهنده خاصیت ضد میکروبی ژل آلوئه ورا به عنوان یک ماده ضد میکروب طبیعی در مقایسه با سایر ترکیبات شیمیایی ضد میکروب می‌باشد [۲۷].

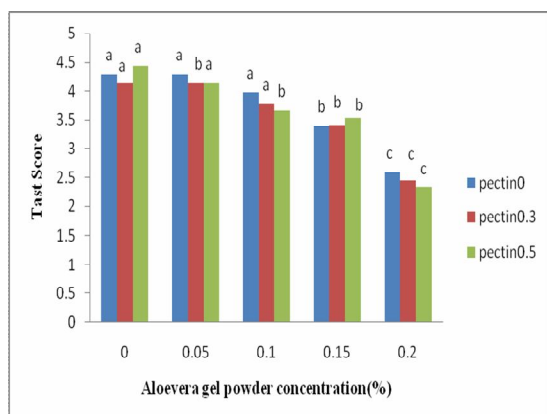

Fig 3 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on taste score of flaxseed syrup

۳-۵-۲-قوام

همان‌طور که در شکل ۴، مشاهده می‌شود، بیشترین امتیاز قوام به نمونه‌های حاوی ۰/۳ درصد پکتین در حضور غلظت‌های متفاوت پودر ژل آلوئه‌ورا و کمترین آن به نمونه‌های حاوی ۰/۵ درصد پکتین در حضور غلظت‌های متفاوت پودر ژل آلوئه‌ورا اختصاص یافت. نتایج حاکی از این است که با افزایش غلظت پکتین و به دنبال آن افزایش گرانیوی، پذیرش نمونه‌ها تا حدی افزایش یافته و پس از آن تأثیر معنی‌داری نداشته است.

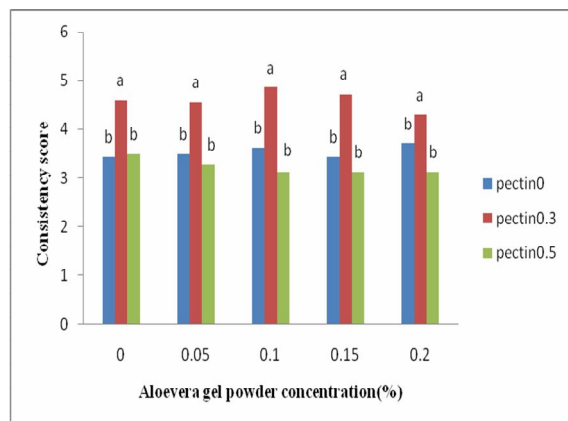

Fig4 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on consistency score of flaxseed syrup

۳-۵-۳-رنگ

نتایج نشان داد که نوع و غلظت هیدروکلوئید تأثیر معنی‌داری بر رنگ نمونه‌ها نداشت و از نظر ارزیابان تفاوت معنی‌داری بین نمونه‌ها وجود نداشت ($p > 0.05$) در واقع نتایج حسی با نتایج حاصل از آزمون رنگ سنجی مطابقت داشت. عباسی و همکاران

Table 8 The effect of shelf life on Total count of flaxseed syrup stabilized by Aloe vera gel powder

Time (month)	Aloe vera gel powder con(%)	Total count (log cfu/ml)
0	0	1.7 ^b
	0.05	1.4 ^c
	0.1	0.9 ^e
	0.15	0.2 ^f
	0.2	0.1 ^g
3	0	1.7 ^b
	0.05	1.42 ^c
	0.1	0.9 ^e
	0.15	0.21 ^f
	0.2	0.1 ^g
6	0	1.95 ^a
	0.05	1.7 ^b
	0.1	1.1 ^d
	0.15	0.2 ^f
	0.2	0.2 ^f

۳-۵-۳-اثر نوع و غلظت هیدروکلوئید بر

خصوصیات حسی شربت خاکشیر

۳-۵-۱-طعم

نتایج ارزیابی حسی نشان داد که با افزایش غلظت پودر ژل آلوئه‌ورا در شربت، میزان پذیرش ارزیابان حسی به لحاظ طعم به طور معنی‌داری کاهش یافت ($P < 0/05$) و میزان رضایت‌مندی در غلظت‌های کمتر از ۰/۱٪ در فرمول شربت مشاهده گردید که احتمالاً به دلیل وجود پس طعم تلخ ترکیبات آلوئه‌ورا می‌باشد. اما افزودن صمغ پکتین اثر معنی‌داری بر روی طعم نداشت ($P > 0/05$) [۱۲]. بیشترین امتیاز طعم نیز به نمونه‌های فاقد پودر ژل آلوئه‌ورا اختصاص یافت.

۰/۳٪ پکتین، امتیازات خوبی کسب کردند و به عنوان نمونه‌های مناسب جهت تولید معرفی می‌گردند.

۴. نتیجه گیری کلی

نتایج نشان داد که صمغ پکتین نسبت به پودر ژل آلوئه‌ورا تاثیر بیشتری در پایداری شربت خاکشیر دارد، اما با توجه به خواص تغذیه‌ای و عملکردی پودر ژل آلوئه‌ورا و همچنین خاصیت ضد میکروبی آن، به کارگیری مخلوط این دو ترکیب در تولید یک نوشیدنی پایدار و عملگرا موثرتر است. اگرچه طعم آلوئه‌ورا در غلظت‌های بالا مورد پسند ارزیابان حسی نبوده است. حداکثر میزان پایداری در حضور غلظت‌های ۰/۵ درصد پکتین و ۰/۲ درصد پودر ژل آلوئه‌ورا مشاهده شد، اما از نظر حسی بکارگیری مخلوط این دو هیدروکلوئید در نسبت‌های کمتر، بیشتر مورد توجه ارزیابان حسی بوده است. نتایج آزمون میکروبی، طی نگهداری شربت در بازه زمانی صفر، ۳ و ۶ ماه نشان داد که در حضور پودر ژل آلوئه‌ورا، شدت افزایش بار میکروبی طی نگهداری نسبت به پکتین، کندتر است. بنابراین با توجه به مطالب ذکر شده اگرچه شربت خاکشیر تاکنون به عنوان یک نوع نوشیدنی سنتی با اثرات دارویی و تغذیه‌ای مطلوب مورد توجه بوده، اما با توجه به نتایج این تحقیق، و انجام مطالعات بیشتر جهت اصلاح طعم نوشیدنی مذکور، امکان تولید صنعتی این نوشیدنی بکارگیری این هیدروکلوئیدها امکان پذیر بوده و استفاده از مخلوط این دو هیدروکلوئید موثرتر از یک هیدروکلوئید به تنهایی بوده است. اگرچه جهت تولید صنعتی نیاز به بررسی‌های بیشتری باشد.

۵- سپاسگزاری

بدینوسیله از معاونت محترم پژوهشی و باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند، تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

۶- منابع

[1]Abbasi,S., Behbahani, M. 2014. Stabilization of Flixweed (*Descurainia sophia* L.) syrup

(۲۰۱۴) نیز در بررسی صورت گرفته جهت پایداری شربت خاکشیر با صمغ فارسی و کتیرا به نتایج مشابهی دست یافتند [۱].

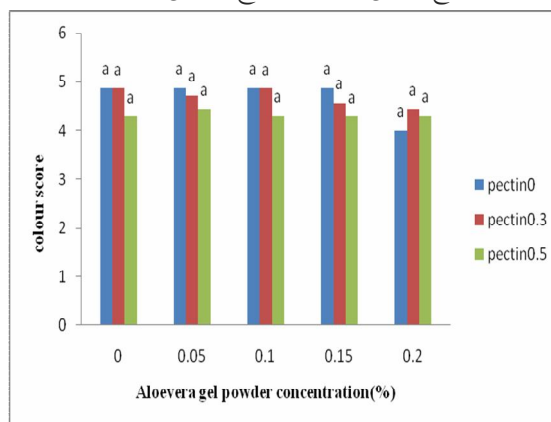

Fig 5 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on colour score of flaxseed syrup

۳-۵-۴- پذیرش کلی

از نظر پذیرش کلی بیشترین امتیازها به نمونه‌های حاوی ۰/۳ درصد پکتین در صفر و ۰/۰۵ درصد پودر ژل آلوئه‌ورا تعلق گرفت. نمونه‌هایی که از نظر بافت و قوام امتیاز پایینی داشتند از نظر پذیرش کلی هم امتیاز خوبی نداشتند. بنابراین می‌توان گفت علاوه بر گرانروی، بافت نمونه نیز ارتباط مستقیم با ویژگی احساس دهانی و میزان پذیرش کلی دارد به طوری که پودر ژل آلوئه‌ورا در غلظت‌های خیلی بالا با ایجاد طعم نامناسب توسط اکثر ارزیاب‌ها تشخیص داده شد.

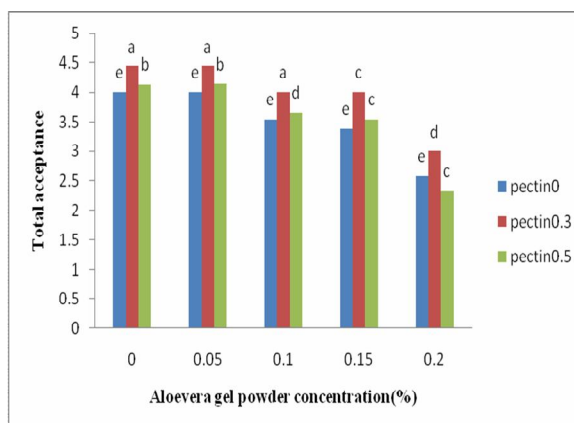

Fig 6 The effect of Aloe vera gel powder and pectin gum concentration on total acceptance of flaxseed syrup

در نهایت می‌توان نتیجه گرفت که از نظر اکثر ویژگی‌های حسی، نمونه‌های حاوی صفر، ۰/۰۵ و ۰/۱ درصد پودر ژل آلوئه‌ورا و

- [12] Kaffajizad, N., Mazaheri Tehrani, M. 2008. Effect of soymilk and pectin content on physicochemical and sensory properties of acid milk drink, *Funcfood*.vol2(3):208-216.
- [13] AbdulAziz, N. 2011. Phytochemical and biological studie of *Sisymbriumirio* L. growing in Saudi Arabia. *J Saudi Chem Soc*.4(2):26–31.
- [14] MirHeydar, H. 1994. Herbal Sciences, Volume 2, Office of Islamic Culture Publication Press; p. 535.
- [15] Andrew, P., Marlene, B. 2008. Stability of limonin glucoside in beverage matrices. *Journal of the Science of Food and Agriculture*. 88:2194–2200
- [16] Taherian. A. R., Patrick, N. 2008. Rheology and Stability of Beverage Emulsions in the Presence and Absence of Weighting Agents: A Review. *Food Biophysics*. 3:279–286
- [17] Buffoa, R.A., Reinecciusa, G.A. Oehler, G.W. 2001. Factors affecting the emulsifying and rheological properties of gum acacia in beverage emulsions. *Food Hydrocolloids*.15 : 53-66.
- [18] YoungSun, K., Nikolov, A., Wasan, D. 2006. Ring Formation and Emulsion Texture and Stability in a Food-Beverage System. *Journal of Dispersion Science and Technology*. 27:579–585.
- [19] Taherian, A.R., Fustier, P., and Hosahalli, S. 2008. Steady and dynamic shear rheological properties and stability of non-flocculated beverage cloud emulsions. *International Journal of Food Properties*. 11: 24–43.
- [20] Reiner, S.J., Reineccius, G.A., Peppard, T.L. 2010. A Comparison of the Stability of Beverage Cloud Emulsions Formulated with Different Gum Acacia- and Starch-Based Emulsifiers. *Journal of Food Science* Vol. 75(5):234-241.
- [21] Gunathilake, K.D., Vasantha Rupasinghe, H.P., Pitt, N. 2013. Formulation and characterization of a bioactive-enriched fruit beverage designed for cardio-protection. *Food Research International*. 52(3) : 535–541.
- [22] Will, F., Roth, M., Olk, M., Ludwig, M., Dietrich, H. 2008. Processing and analytical characterization of pulp-enriched cloudy apple using native hydrocolloids, *Iranian Journal of Nutrition Sciences & Food Technology*, Vol. 9, No. 1:38.
- [2] Al-Qudah, M. A., Abu Zarga, M. H. 2010. Chemical Constituents of *Sisymbrium irio* from Jordan. *Natural products research*. Vol. 24, No. 5:448–456.
- [3] Ramachandran, P., Nagarajan, S. 2014. Quality Characteristics, Nutraceutical Profile and Storage Stability of Aloe Gel-Papaya Functional Beverage Blend. *Food Science, Technology and Nutrition Division*. 34(1):47-73
- [4] Patrui, K, Rao, P. 2014. Rheological and structural characterization of prepared aqueous Aloe vera dispersions. *Food Research International* 62 :1029–1037.
- [5] Saberian, H., Hamidi-Esfahani, Z., Abbasi, S. 2013. Effect of pasteurization and storage on bioactive components of Aloe vera gel. *Nutrition & Food Science* Vol. 43 No. 2 : xxx-xxx
- [6] Mirhosseini, H., and Tan, C. 2010. Effect of various hydrocolloids on physicochemical characteristics of orange beverage emulsion. *Journal of Food, Agriculture & Environment*. Vol. 8 (2): 308 - 313
- [7] Beli, R., Thakur, L., Rakesh, K., Singh, L and Avtar, K. 1997. Chemistry and Uses of Pectin — A Review *Critical Reviews in Food Science and Nutrition*, 37(1):47-73 .
- [8] Nasirpour, A. Food Hydrocolloids. 2012. Food formulation course, PhD Course, Isfahan University, 1-22.
- [9] Neidhart, M. Reiter, M. Mensah-Wilson, G. Stemmer, C. Braig, S. Sevinç, R. Carl. 2002. International Symposium Sustaining Food Security and Managing Natural Resources in Southeast Asia- Challenges for the 21st Century .January 8-11, at Chiang Mai, Thailand
- [10] Phillips, G.O., Williams, P.A. 2000. Handbook of hydrocolloids, Oxford Cambridge New Delhi, Woodhead Publishing Limited, 18.
- [11] Tholstrup Sejers, M. Ipsen, S.T., Clark, R., Rolin, R., Balling Engelsen, C. 2007. Zeta potential of pectin - stabilised casein aggregates in acidified milk drinks. *International Dairy Journal*. 17(2): 302-309

- Journal of Dairy & Food Sciences*. 9 (2): 191-203.
- [28] Azarikia, F. Abbasi, S. 2010, On the stabilization mechanism of Doogh (Iranian yoghurt drink) By gum tragacanth. *Food Hydrocolloids*. 24:358-363
- [29] Kiani, H., Mousavi, M.E., Razavi, H. and Morris, E.R. 2010. Effect of gellan, alone and in combination with high-methoxy pectin, on the Structure and stability of doogh, ayogurt-based Iranian drink. *Food Hydrocolloids*. 24:744-754
- [30] Mohammadi Sani, A., Abedi Voloklai, S.F., Karaghian, H., AtaSalehi, E. 2011. Evaluation of Collaboration between Pectin and Carboxy Methyl Cellulose in Milk Drink - Raspberry Water. *Innovation in Food Science and Technology (Science and Technology)*. 3:1(7).1-10.
- [31] Shelton, M.S., 1991. Aloe vera, its chemical and therapeutic properties. *International Journal of Dermatology*. 30: 679-683.
- juices LWT - *Food Science and Technology*. 41(2): 2057-2067.
- [23] Bhardwaj R. L., Mukherjee, S. 2011. Effects of fruit juice blending ratios on kinnow juice preservation at ambient storage condition. *African Journal of Food Science*. 5(5): 281 – 286.
- [24] T. Reynolds, A.C. 1999. Aloe vera leaf gel: a review update. *Journal of Ethnopharmacology*. 68(2) : 3-37.
- [25] APHA-American Public Health Association, 1992. Compendium of Methods for the Microbiological Examination of Foods, (3 Ed.). (Eds.): Vanderzant, C. and Splittsloesser, D. F. APHA, Washington, DC
- [26] Shelton, M.S. 1991. Aloe vera, its chemical and therapeutic properties. *International Journal of Dermatology*, 30(2): 679-683
- [27] Elbandy, M.A., Abed, S. A. 2014. Aloe vera Gel as a Functional Ingredient and Natural Preservative in Mango Nectar. *World*

The effect of pectin and aloe vera gel powder on stabilization and physicochemical and microbial properties of flixweed (*Descurainiasophia*) syrup

Zohoorian pordel, Sh.¹, Arianfar, A.^{2*}

1. Department of Food Science and Technology, Quchan Branch, Islamic Azad University, Quchan, Iran

2. Young Researchers and Elite Club, Quchan Branch, Islamic Azad University, Quchan, Iran

(Received: 2017/08/06 Accepted:2018/04/10)

Flixweed With scientific name of (*Descurainia Sophia*) is a one year old or two years old plant from Brassicaceae. Its seeds are very tiny, almost orange or brownish and oval-shaped. The purpose of this study was to investigate the effect of aloe vera gel powder (0, 0.05, 0.1, 0.15, 0.2%) and pectin gum (0, 0.3, 0.5%) on physicochemical and microbial properties of flixweed syrup. Therefore, some rheological properties, stability and sensory characteristics and color parameters were evaluated. Results of fitting shear stress- shear rate data with two rheological models, power law and Herschel-Bulkley, showed that the Herschel-Bulkley model was found to be more suitable to predict the flow characteristics of these syrup samples. All the samples had pseudoplastic behavior and addition of pectin gum and aloe vera gel powder increased the consistency coefficient ($p < 0.05$). The samples containing 0.5% pectin, 0.2% aloe vera were stable and the color of them was better than control sample after production ($p > 0.05$). The highest taste score and total acceptance was for the sample containing 0.5% pectin gum. The most flavor score and total acceptance were related to a sample contained 0.5% pectin gum.

Keywords: *Descurainiasophia* seed, Aloe vera gel powder, Physicochemical properties, Pectin

* Corresponding Author E-Mail Address: a_aria_1443@yahoo.com